

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci navrhovateľky **N., s.r.o.**, so sídlom v T., IČO: X., zastúpenej P. advokátska kancelária, s.r.o., so sídlom v T., IČO: X., proti odporcovi **J. P.**, bývajúcemu v Č., zastúpenému Mgr. Mgr. P. S., PhD., advokátom so sídlom v D., **o zaplatenie 19 819,12 € s príslušenstvom**, vedenej na Okresnom súde Piešťany pod sp. zn. 10 Cpr 4/2012, o dovolaní odporcu proti uzneseniu Krajského súdu v Trnave z 15. januára 2014 sp. zn. 24 CoPr 4/2013 v znení opravného uznesenia tohto súdu z 8. apríla 2014 rovnakej spisovej značky, takto

r o z h o d o l :

Dovolanie **o d m i e t a**.

Odporca je povinný zaplatiť navrhovateľke do 3 dní náhradu trov dovolacieho konania vo výške 83,34 € na účet P. advokátska kancelária, s.r.o., so sídlom v T., IČO: X..

O d ô v o d n e n i e

Okresný súd Piešťany uznesením z 23. júla 2013 č.k. 10 Cpr 4/2012-193 zastavil konanie v časti o zaplatenie 1 278,43 € s odôvodnením, že navrhovateľka na pojednávaní, ktoré sa uskutočnilo 2. mája 2013, vzala návrh sčasti (čo do uvedenej sumy) späť, odporca s týmto jej procesným úkonom súhlasil a súd uznesením pripustil zmenu návrhu (§ 96 ods. 1 a 3 O.s.p.). Zároveň súd prvého stupňa zamietol návrh odporcu na rozhodnutie o trovách.

Proti tomuto uzneseniu podal odvolanie odporca s tým, že súd prvého stupňa najprv 2. mája 2013 rozhodol o pripustení zmeny návrhu [navrhovateľka sa po zmene návrhu domáhala zaplatenia sumy 18 540,69 € (19 819,12 € - 1 278,43 €)], potom však uznesením z 23. júla 2013 č.k. 10 Cpr 4/2012-193 zastavil konanie v časti o 1 278,43 €. Pri takomto

postupe nie je jasné, čo zostalo predmetom konania. Navyše, súd nerozhodol správne, pokiaľ zamietol jeho návrh na rozhodnutie o trovách – čo do zastavenej časti konania malo byť rozhodnuté o trovách (§ 151 ods. 1 O.s.p. v spojení s § 146 ods. 2 O.s.p.).

Navrhovateľka vo vyjadrení k odvolaniu navrhla napadnuté uznesenie potvrdiť ako vecne správne.

Krajský súd v Trnave uznesením z 15. januára 2014 sp. zn. 24 CoPr 4/2013 (v znení opravného uznesenia tohto súdu z 8. apríla 2014) napadnuté uznesenie potvrdil ako vecne správne (§ 219 ods. 1 O.s.p.). V odôvodnení medziiným uviedol, že navrhovateľka vzala návrh späť čo do sumy 1 278,43 €, odporca s čiastočným späťvzatím návrhu súhlasil, preto bolo správne rozhodnuté o zastavení konania o zaplatenie uvedenej sumy. Pochybením prvostupňového súdu bolo, že rozhodol o zmene návrhu (§ 95 O.s.p.), i keď o zmenu návrhu nešlo, to však nemalo žiadny dopad na vecnú správnosť napadnutého rozhodnutia. Je zrejmé, že predmetnom konaní po čiastočnom späťvzatí návrhu zostalo zaplatenie 18 540,69 €. Správne bolo rozhodnuté aj o návrhu odporcu na rozhodnutie o trovách konania.

Proti uvedenému uzneseniu podal dovolanie odporca s odôvodnením, že v konaní došlo k procesným vadám uvedeným v § 237 písm. d/ a f/ O.s.p. Odvolací súd ako vecne správne potvrdil uznesenie súdu prvého stupňa o zastavení konania v časti týkajúcej sa zaplatenia 1 278,43 €, i keď o tom istom už bolo (podľa názoru dovolateľa „duplicitne“) rozhodnuté skôr uznesením Okresného súdu Piešťany z 2. mája 2013 č.k. 10 Cpr 4/2012-164. Podľa názoru dovolateľa mal tento postup súdu za následok vadu konania uvedenú v § 237 písm. d/ O.s.p. Odňatie možnosti pred súdom konať (§ 237 písm. f/ O.s.p.) vyvodzoval z toho, že odvolací súd nevysvetlil, prečo nemá procesná nesprávnosť ním konštatovaná žiaden dopad na správnosť prvostupňového rozhodnutia. Žiadal preto zrušiť dovolaním napadnuté uznesenie odvolacieho súdu a tiež ním potvrdené uznesenie súdu prvého stupňa, vec vrátiť súdu prvého stupňa na ďalšie konanie a priznať mu náhradu trov dovolacieho konania.

Navrhovateľka vo vyjadrení k dovolaniu uviedla, že v konaní nedošlo k procesným vadám namietaným odporcom. Navrhla dovolanie odmietnuť a priznať jej náhradu trov dovolacieho konania vo výške 867,69 €.

Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) ako súd dovolací [§ 10a ods. 1 O.s.p. (poznámka dovolacieho súdu: v ďalšom texte sa uvádza Občiansky súdny poriadok v znení pred 1. januárom 2015)] po zistení, že dovolanie podal včas účastník konania (§ 240 ods. 1 O.s.p.) zastúpený advokátom, skúmal bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 243a ods. 3 O.s.p.), či tento opravný prostriedok môže byť podkladom pre uskutočnenie dovolacieho prieskumu.

Prípustnosť dovolania má vo všeobecnosti stránku subjektívnu a objektívnu.

Subjektívna stránka prípustnosti dovolania sa viaže na osobu konkrétneho dovolateľa a zohľadňuje osobný aspekt toho, kto podáva dovolanie – či je u neho daný dôvod, ktorý ho oprávňuje podať dovolanie. Pri skúmaní subjektívnej stránky prípustnosti dovolania treba vziať na zreteľ, či dovolateľ bol negatívne dotknutý napadnutým rozhodnutím (viď tiež R 50/1999). Skúmanie subjektívnej stránky prípustnosti dovolania pritom predchádza skúmaniu objektívnej stránky prípustnosti dovolania.

Objektívna stránka sa, naopak, nevzťahuje na osobu konkrétneho dovolateľa a zohľadňuje (len) vecný aspekt tohto opravného prostriedku – či smeruje proti rozhodnutiu vykazujúcemu zákonné znaky rozhodnutia, proti ktorému je dovolanie prípustné (objektívna prípustnosť dovolania je vymedzená ustanoveniami § 236 až § 239 O.s.p.).

1. V danom prípade smeruje dovolanie odporcu proti uzneseniu, ktorým odvolací súd potvrdil prvostupňové uznesenie o čiastočnom zastavení konania. Výrokom uznesenia, ktorým sa konanie sčasti zastavilo, nebolo z procesného hľadiska negatívne zasiahnuté do právneho postavenia odporcu (konanie o návrhu, ktorý proti nemu smeroval, sa sčasti neuskutoční).

Dovolanie bolo teda podané tým, kto nie je (subjektívne) oprávnený podať dovolanie.

2. Nad rámec vyššie uvedeného dovolací súd uvádza, že odporcom podané dovolanie je aj objektívne neprípustné.

Dovoláním možno napadnúť právoplatné rozhodnutie odvolacieho súdu, pokiaľ to zákon pripúšťa (§ 236 ods. 1 O.s.p.). V prejednávanej veci je dovoláním napadnuté

uznesenie odvolacieho súdu. Uznesenia odvolacieho súdu, proti ktorým je dovolanie prípustné, sú vymenované v § 239 ods. 1 a 2 O.s.p. Dovolanie odporcu smeruje proti uzneseniu, ktoré nie je v týchto ustanoveniach uvedené. Prípustnosť jeho dovolania preto z ustanovení § 239 ods. 1 a 2 O.s.p. nevyplýva.

2.1. Pokiaľ odporca tvrdí, že jeho dovolanie je objektívne prípustné podľa § 237 písm. d/ O.s.p., lebo v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo, najvyšší súd uvádza, že prekážka veci právoplatne rozhodnutej (§ 159 ods. 3 O.s.p. v spojení s § 167 ods. 2 O.s.p.) bráni tomu, aby bola v občianskom súdnom konaní znovu prejednaná vec, o ktorej už bolo skôr právoplatne rozhodnuté.

Zmenou návrhu je tiež čiastočné späťvzatie návrhu, to však neznamená, že by súd mal rozhodovať podľa § 95 ods. 2 O.s.p. Čiastočné späťvzatie návrhu je osobitným typom zmeny návrhu, pre ktorú zákon výslovne stanovuje odlišný procesný postup súdu (viď § 96 O.s.p.). Pokiaľ to súd nerešpektuje a rozhodne tak o zmene návrhu, ako aj o čiastočnom zastavení konania, ide síce o procesne nesprávny postup, rozhodnutie pripúšťajúce zmenu návrhu ale nezakladá prekážku *res iudicata* vo vzťahu k rozhodnutiu o čiastočnom zastavení konania tak, ako to namieta odporca. Rozhodnutie o pripustení zmeny návrhu nie je rozhodnutím vo veci samej.

2.2. K námietke, že dovolaním napadnuté uznesenie je nepreskúmateľné a to zakladá objektívnu prípustnosť dovolania podľa § 237 písm. f/ O.s.p., najvyšší súd uvádza, že judikatúra (R 111/1998) považuje odporcom namietanú nepreskúmateľnosť rozhodnutia (len) za tzv. inú (v § 237 O.s.p. neuvedenú) vadu konania, ktorú možno podriadiť pod ustanovenie § 241 ods. 2 písm. b/ O.s.p. Názor, že nepreskúmateľnosť rozhodnutia súdu zakladá (len) tzv. inú vadu konania v zmysle § 241 ods. 2 písm. b/ O.s.p., nie však procesnú vadu konania v zmysle § 237 písm. f/ O.s.p. bol zaujatý aj v iných rozhodnutiach vec prejednávajúceho senátu (viď napríklad rozhodnutia sp. zn. 3 Cdo 249/2008, 3 Cdo 290/2009, 3 Cdo 138/2010, 3 Cdo 49/2011, 3 Cdo 165/2011, 3 Cdo 84/2012, 3 Cdo 49/2013, 3 Cdo 18/2013) a rovnako aj v rozhodnutiach iných senátov najvyššieho súdu (porovnaj napríklad sp. zn. 1 Cdo 140/2009, 1 Cdo 181/2010, 2 M Cdo 18/2008, 2 Cdo 83/2010, 4 Cdo 310/2009, 5 Cdo 290/2008, 5 Cdo 216/2010, 6 Cdo 25/2012, 7 Cdo 52/2011, 7 Cdo 109/2011 a 1 ECdo 10/2014).

Správnosť takehoto náhľadu na problematiku nepreskúmateľnosti a jej dôsledkov potvrdzujú tiež rozhodnutia ústavného súdu o sťažnostiach proti tým rozhodnutiam najvyššieho súdu, ktoré zotrvali na právnych záveroch súladných s R 111/1998 (viď napríklad rozhodnutia ústavného súdu sp. zn. I. ÚS 184/2010, III. ÚS 184/2011, I. ÚS 264/2011, I. ÚS 141/2011, IV. ÚS 481/2011, III. ÚS 148/2012, IV. ÚS 481/2011, IV. ÚS 208/2012, IV. ÚS 90/2013, III. ÚS 551/2012, III. ÚS 1/2015).

3. Z dôvodov uvedených v bode 1. odmietol najvyšší súd dovolanie podľa § 243b ods. 5 O.s.p. v spojení s ustanovením § 218 ods. 1 písm. b/ O.s.p.

4. V dovolacom konaní úspešnej navrhovateľke vzniklo právo na náhradu trov dovolacieho konania proti odporcovi, ktorý úspech nemal (§ 243b ods. 5 O.s.p. v spojení s § 224 ods. 1 O.s.p. a § 142 ods. 1 O.s.p.). Navrhovateľka podala návrh na rozhodnutie o priznaní náhrady trov dovolacieho konania a tieto trovy aj vyčíslila (§ 243b ods. 5 O.s.p. v spojení s § 151 ods. 1 O.s.p.). Žiadala náhradu za dva úkony právnej služby (à 353,44 €), dva „režijné paušály (à 8,04 €) a 20% DPH k dvom úkonom a dvom „režijným paušálom“ pomoci. Dovolací súd jej priznal náhradu trov dovolacieho konania spočívajúcu v odmene advokátskej kancelárii za jeden úkon právnej služby poskytnutej vypracovaním vyjadrenia zo 7. apríla 2014 k dovolaniu odporcu [§ 13a ods. 1 písm. c/ vyhlášky č. 655/2004 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb (ďalej len „vyhláška“)]. Základnú sadzbu tarifnej odmeny za tento úkon právnej služby, zohľadniac sumu, ktorej sa týkalo čiastočné zastavenie konania, určil podľa § 10 ods. 1 vyhlášky vo výške 61,41 €, čo s náhradou za miestne telekomunikačné výdavky a miestne prepravné vo výške jednej stotiny výpočtového základu podľa § 16 ods. 3 vyhlášky (8,04 €) a 20% DPH (13,89 €) predstavuje spolu 83,34 €. Pokiaľ navrhovateľka, zastúpená tým istým subjektom už v konaní pred prvostupňovým a odvolacím súdom, požadovala náhradu trov dovolacieho konania aj za iný úkon právnej služby (prevzatie a príprava zastúpenia) s náhradou za miestne telekomunikačné výdavky a miestne prepravné a s DPH, dovolací súd postupoval v súlade so zaužívanou praxou najvyššieho súdu (viď napríklad rozhodnutia najvyššieho súdu sp. zn. 1 Cdo 145/2010, 3 Cdo 339/2013, 5 Cdo 51/2009, 3 Cdo 446/2013) a navrhovateľke náhradu trov za tento úkon právnej služby nepriznal.

Toto rozhodnutie prijal senát najvyššieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

P o u ě n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 4. júna 2015

JUDr. Emil F r a n c i s c y, v.r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia: Klaudia Vrauková